

ΔΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῆς Παρδώρας.

Ἡ Ἑλλάς συνεδέθη ἤδη μετὰ τῆς Δανίας διὰ τοῦ προσφιλεστέρου καὶ ἱερωτέρου τῶν συνδέσμων. Γόνος ἀγλαῶς τῆς ἐν αὐτῇ βασιλευούσης δυναστείας ἀνέβη, θεῖα συνάρσει, ἐπὶ τὸν ἐλληνικὸν θρόνον, τὸ δὲ πολυπαθὲς ἡμῶν ἔθνος, προώριται νὰ ἴδῃ ἀνατέλλουσαν νέαν αὐγὴν εὐημερίας, εὐνομίας καὶ δόξης.

Ἄλλοι ἀρμαδιώτεροι ἐμοῦ καταστήσουσι γνωστούς τοῖς Ἑλλησι τοὺς ἐπιστημονικοὺς, πολιτικοὺς καὶ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς, ὧν πλουτεῖ ἡ Δανία, ἥς ἡ πρωτεύουσα Κοπεγχάγη δικαίως προσαγορεύεται αἱ Ἀθῆναι τῆς Ἀρκτου. Τὸ κατ' ἐμέ ἀρχοῦμαι νὰ μεταδώσω τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ ἀξιολόγου ὑμῶν περιοδικοῦ συγγράματος διηγήματά τινα Δανικὰ, ἐξελληνίζων αὐτὰ ἐκ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως τοῦ γνωστοῦ Γάλλου λογίου Xavier Marmier.

Τὰ διηγήματα ταῦτα ἀπῆλθισεν ὁ μεταφραστὴς ἐκ δύο συλλογῶν, ἐκδοθεισῶν ἐν Κοπεγχάγῃ τὸ 1853 καὶ ἐπιγραφόμενα « Διηγήματα νέα καὶ παλαιὰ (δανιστὶ, Noveller gamle og nye) καὶ « Νέα Διηγήματα (Nye Fortaellinger), ἀποδιδόμενα δὲ εἰς τὸν Κ. Λ. Εἰβέργον (L. Heiberg) ἓνα τῶν ἀφελεστέρων καὶ δημοτικωτέρων συγγραφέων καὶ δραματοποιῶν τῆς Δανίας, καταττόμενον μετὰ τῶν ἐξίσου περιφανῶν λογογράφων Oehlenschlaenger, Andersen, Ingemann, Hauch, Bleeher, καὶ τῶν ποιητῶν Palladun, Müller καὶ Winther.

Δὲν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ νὰ σημειώσω ἐνταῦθα μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχαιστέρων σοφῶν, οἷον τοῦ Τυχοβράχη κλπ, καὶ τὸν διάσημον γεωγράφον Μάλτεβρουν, ὅστις, Δανὸς τὸ γένος, ἠναγκάσθη νὰ πολιτογραφηθῇ ἐν Γαλλίᾳ καὶ νὰ προκίσῃ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν φιλολογίαν αὐτῆς διὰ τοῦ γνωστοῦ συγγράμματός του.

Τὰ ἐξελληνιζόμενα νῦν Δανικὰ διηγήματα « Ἡ μικρὰ Καρίνα, Μία ἱστορία καὶ θημερινή, Αἰχινδυνώδεις ἀτραποὶ, » εἰσὶν οὐ μόνον πλήρη χάριτος καὶ διαφέροντος, ἀλλ', ὅπερ καὶ τὸ κάλλιστον, ἠθικώτατα. Διό, δὲν ἐδίστασα νὰ προσφέρω αὐτὰ ὡς ἀνάγνωσμα ἀξίον εἰς τοὺς συνδρο-

μητὰς ὑμῶν, προτάττων τὴν παροῦσαν ἐν εἰδει προλόγου καὶ ἀρχόμενος προσεχῶς τῆς δημοσιεύσεως ἀπὸ τοῦ διηγήματος Ἡ Μικρὰ Καρίνα.

Ἐν Ἀρτῇ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1863.

Ὁ ὑμέτερος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΩΠ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

—οοο—

Ἡ παρατιθεμένη ἐπιγραφή ἐδόθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε ἐν Προύσῃ τῆς Βιθυνίας προξένου τῆς Ἑλλάδος Κ. Φοῖβου. Ἀντέγραψε δὲ αὐτὴν ἐκ τετριμμένης πλάκῃς κειμένης ἐν τῷ ναῷ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἀθερχίου, ἐν τῷ χωρίῳ Κουρσουνοῦ (Ἐλεγκμῶν) τῆς Προύσης. Ἐξυλογραφήθησαν δὲ μόναι αἱ πρῶται ἑξ γραμμαὶ, ὅπως γίνῃ γνωστὸν τὸ εἶδος τῶν γραμμάτων. Ἐκ τοῦ σημειουμένου ἔτους 6717, προκύπτει ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν IB' ἑκατονταστηρίδα.

ΘΗΤΑΥΘΑ ΚΕΙΤΑΙ ΠΟΡΦΥΡΩΝΑΓΓΟΣ ΚΛΑΔΟΣ·
 ΚΟΜΗΝΟΥΦΣ ἈΡΕΤΗ ΠΑΣΩΝ ΤΥΠΟΣ·
 ΚΟΝΕΣΤΥ ἈΝΑΡΟΝΙΚΟΣ ΓΕΝΝΑΔΑΣ·
 ΚΑΙΝΟΙΘΕΟΝΑΝ ΨΙ ΘΗΜΟΝΟ ΤΡΟΠΟΙΣ·
 ΔΟΥΚΟΣ ΜΕΤΑΝΔΣ Ξ ΜΝΡΙΑΡΙΤΕΩΣ·
 ΥΙΩΗ ΕΚΣ ΦΑΓΙΣΜΑ ΠΑΡΟΜΗΤΟΘΕΗ·